

ความเห็นต่องานวิจัยเรื่อง

**"การพัฒนาระบบการดูแลบำบัดฟื้นฟูเด็กถูกทารุณกรรมทางเพศในครอบครัวที่อยู่ในเครือข่ายบ้านพัก
เด็ก จังหวัดเชียงใหม่"**

1. ขอชมเชยท่านที่มีความพยายามในการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวแก้ไขปัญหาลูกในสังคม ปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวกันอย่างชัดเจนนัก
2. เนื่องจากงานวิจัยในลักษณะนี้ในประเทศไทยยังมีค่อนข้างน้อย ดังนั้นจึงขอเสนอให้มีการ review งานวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ของต่างประเทศเพิ่มเติมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบที่จะใช้ในการดูแลบำบัดฟื้นฟู
3. มีความเห็นว่ากรอบแนวคิดในการวิจัยที่นำเสนอในหน้า 6 น่าจะเป็นขั้นตอนการทำงานมากกว่า
4. ปัญหาอุปสรรคของเครือข่ายบ้านพักเด็กที่นำเสนอในหน้า 152 – 156 ควรให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนสำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งในระดับปฏิบัติงาน และในระดับนโยบายจะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการต่อได้
5. ข้อเสนอแนะยังไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าการพัฒนาระบบฯ ดังกล่าวควรจะทำได้อย่างไรบ้าง

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1

ความเห็นงานวิจัยเรื่อง

"การพัฒนาระบบการดูแลบำบัดฟื้นฟูเด็กถูกทารุณกรรมทางเพศในครอบครัวที่อยู่ในเครือข่ายบ้านพักเด็ก จังหวัดเชียงใหม่"

1. ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของงาน

มีความสำคัญมากในการ (1)ทำให้เกิดความเข้าใจถึงสาเหตุ ปัญหาวิกฤติ และผลหลังวิกฤติที่เกิดขึ้นกับเด็กจะนำไปสู่ (2)การเยียวยาแก้ไขโดยกลไกต่างๆ รวมถึงบ้านพักที่อย่างน้อยช่วยเหลือเด็กให้ดีขึ้น

2. ผลของการวิจัย (การทบทวนแนวคิด การกำหนดกรอบความคิด การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ และการนำเสนอผลเพื่อการจัดการที่ดีขึ้น)

2.1 ทำได้ดีเมื่อพิจารณาจากความยากของงานที่ต้องใช้เวลา และความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง และที่สำคัญต้องเกี่ยวข้องกับระบบครอบครัว ระบบสังคม/วัฒนธรรม จิตวิทยาของเด็ก และระบบการแก้ไขของสังคมที่แต่ละระบบมีความซับซ้อนมาก จึงถือว่าเป็น Pioneer ของงานที่มีคุณค่าที่จะต้องทำต่อให้เข้มข้นขึ้น

2.2 เพื่อหาข้อจำกัดตาม 2.1 งานนี้ได้ให้สาระสำคัญอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ดังต่อไปนี้

2.2.1 การทำความเข้าใจกับ Identity ของเด็กที่ถูกหลอหลอมก่อน/ระหว่าง/หลังวิกฤติ และ Identity ที่ปรับเปลี่ยนไป

2.2.2 Identity ต่างๆ งานนี้ยืนยันว่า ครอบครัวในฐานะ Actor (ครอบครัวแตกแยก) ผสมกับ Norms ของครอบครัว และชุมชนที่เป็น Culture + Subculture ได้หลอม Identity ที่สับสนในบทบาทการปฏิบัติตนของเด็กที่เป็นผู้ถูกกระทำก่อนเกิดวิกฤติตรงกับงานวิจัยเป็นของนิวัตร ส่วนนี้ถือว่าเป็น Identity ทาง Social + Cultural

2.3 Identity ช่วงเกิดวิกฤติได้มีส่วนฝังลึก ความสับสนของเด็กจนกลายเป็น Conscious + Subconscious ที่จะแสดงออกมาหลายรูปแบบในช่วงวิกฤติ และหลังวิกฤติ

2.4 ในช่วงหลังวิกฤติ และถูกเยียวยา มี Actors ใหม่ (เป็นบ้านพัก ศป.พด ฯลฯ) มี Social Culture ใหม่ของสิ่งแวดล้อมใหม่ Identity ในสถานการณ์ใหม่ทางสังคม และวัฒนธรรมล้อมตัวเด็กในระยะสั้นมากเมื่อเปรียบเทียบกับระบบและก่อนเกิดวิกฤติ การหลอหลอมอย่างรวดเร็วคงไม่เกิดเป็น Identity ใหม่ เช่นเดียวกับกระบวนการแก้ไขทางจิตวิทยาที่พยายามเยียวยาวิกฤติที่ฝังลึกใน Subconscious จนเกิดเป็น Identity ทางด้านจิตใจภายในคงมีผลไม่มากนัก

Reaction ของเด็กในช่วงหลังวิกฤติยังจะเป็น React กับ Identity เดิม ในส่วนหลังจะทำให้ Actors ใหม่เข้าตัวตนของเด็กมากขึ้น ทั้งทางสังคม/วัฒนธรรมและจิตวิทยา

2.5 กระบวนการค้นหา Identity ที่ฝังแน่นก่อน-เมื่อเกิดวิกฤติของบ้านพักยังมีอุปสรรค จึงทำให้การเยียวยาและสร้าง Identity ใหม่ที่ทำให้การดำรงชีวิตทางสังคม และการเยียวยาทางใจของเด็กไม่ได้ผล

2.6 ขอเสนอแนะให้เข้าใจใน (2.1) – (2.4) เพื่อปรับปรุง (2.5) ของบ้านพักจึงเป็นเรื่องที่เป็นคุณค่าอย่างยิ่งของงานชิ้นนี้

3. หากมีโอกาสขยายผลงาน Pioneer ที่สำคัญนี้ต่อไปควรดำเนินการดังนี้ (ถ้าเป็นไปได้)

3.1 ยึด Identity formation and transformation ใน 2 มิติ คือ Social + cultural และ Psychological ต่อ

3.2 หาข้อมูลที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับ

- Actors ที่อยู่ในครอบครัว
- สถานการณ์ในครอบครัวที่ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวแตกแยก
- Norms ในสังคม + ครอบครัว เกี่ยวกับ Sexual Relation ที่มี Contradictions ในตัวมันเอง และกลายเป็นการสร้างควมสับสนในบทบาท ความคิด การปฏิบัติของเด็กหญิง
- Cultural Expectation ของครอบครัว/ชุมชนต่อเด็กหญิงที่อยู่ในครอบครัวแตกแยกทั้งหมดข้างต้นในแง่หลังเกิดภาวะ "เสี่ยง" กับเด็ก (ซึ่งสังคมควรมีแนวทางในการเฝ้าระวังวิกฤติที่จะเกิดกับเด็กหญิงให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้) ในอีกแง่หนึ่ง มันจะเป็นตัวสร้าง Identity ทางสังคม/วัฒนธรรมให้กับเด็กตั้งแต่แรกแบบสะสมเพิ่มพูน
- ทั้งหมดข้างต้นบวกกับเมื่อเกิดวิกฤติ (จะแบบซ้ำซากหรือไม่ก็ตาม) จะถูกหลอมเป็น Psychological identity ตรงนี้สำคัญต่อการเยียวยาของจิตแพทย์และนักจิตวิทยาหลังวิกฤติ
- ควรจะศึกษาเพิ่มเติมถึงกลไกในชุมชนว่ามีส่วนที่เป็นศักยภาพ+ข้อจำกัดกับการจัดการปัญหานี้อย่างไร (ถ้าเป็นไปได้) เพราะมีผลต่อการเฝ้าระวัง และ Reintegration

3.3 ในกระบวนการแก้ไขเยียวยาทันทีเมื่อเกิดวิกฤติ หรือการฟื้นฟูสังคมของกลไกในภาพรวม (ทีมสหวิชาชีพ+บ้านพัก+อื่นๆ)

- การวิจัยควรเป็น PAR อย่างแท้จริงเพื่อช่วยกันทำความเข้าใจกับ 3.2 เพื่อปรับทุก Measure ให้ไม่ซ้ำเติม Identity ที่เชิงลบกับเด็ก แต่เพื่อเยียวยา หรือ (ถ้าทำได้) สร้างค้นหา Identity ใหม่ (พรสวรรค์ของเด็ก) รวมทั้งการคืนสู่สังคม ซึ่งในส่วนที่ 3.3 นี้ สภาพของจริงทำให้เป็นรูปธรรมได้ยาก หากไม่มีการผลักดันอย่างจริงจังในเชิงนโยบายการบริหารจัดการของหน่วยราชการ และ Motivation กับผู้ทำงาน

4. เห็นสมควรงานวิจัยชิ้นนี้ในช่วงนี้ หรือในโอกาสต่อไป

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2